

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 27 września 2012 r.

DOLiS/DEC – 914/12/58599, 58606, 58609, 58612

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2000 r. Nr 98 poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 2 oraz art. 3a ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ustawy o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani R. J., dotyczącej udostępnienia jej danych osobowych przez Burmistrza Miasta i Gminy S., na rzecz Redakcji Tygodnika Gazeta P., Redakcji Tygodnika Gazeta S., oraz Ośrodka Pomocy Społecznej w S.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani R. J., zwanej dalej Skarżącą, dotycząca udostępnienia jej danych osobowych przez Burmistrza Miasta i Gminy S., zwanego dalej Burmistrzem, na rzecz Redakcji Tygodnika Gazeta P., Redakcji Tygodnika Gazeta S., oraz Ośrodka Pomocy Społecznej w S., zwanego dalej OPS. W treści ww. skargi Skarżąca podniosła w szczególności cyt.: „(...) żądam wszczęcia postępowania wyjaśniającego przeciwko Burmistrzowi Miasta i Gminy S., który udostępniając Ośrodkowi Pomocy Społecznej w S. i przekazując do publikacji Gazecie S. oraz Gazecie P. wykaz moich zwolnień lekarskich, złamał przepisy prawa (...)”. Dalej Skarżąca podniosła cyt.: „(...) w dniu [...] sierpnia 2011 r. w lokalnej gazecie >Gazeta S.< nr [...] ukazał się artykuł pod tytułem >D.<. Ku mojemu zaskoczeniu w treści tego artykułu pojawiła się następująca informacja: >[...] Rzecznik prasowy magistratu miejskiego w S. informuje, że długotrwałe nieobecności w pracy R. J. zdeorganizowały doręczanie korespondencji urzędowej. Absencja chorobowa [...] w 2009 r. wynosiła [...] dni, w 2010 r. [...] dni, w 2011 r. [do ... marca] 90 dni (...)”. Ponadto Skarżąca

zarzuciła Burmistrzowi, iż cyt.:” (...) w czerwcu tego roku {2011}, ze względu na trudną sytuację zarówno finansową, jak i zdrowotną, zwróciłam się do mojego pracodawcy (...) o pomoc z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Niestety Burmistrz odmówił mi pomocy, a mój wniosek, w którym ze szczegółami przedstawiłam moją sytuację życiową, materialną i zdrowotną, został przekazany do Ośrodka Pomocy Społecznej, bez mojej wiedzy i zgody (...)”. Skarżąca dodała cyt.: (...) Burmistrz S. udzielił kontrowersyjnego wywiadu na temat między innymi mojej absencji w pracy, gdzie podał informację, że >[...] chorował prawie 400 dni< - Gazeta P. nr [...] [...]].08.2011 (...)”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził w niniejszej sprawie postępowanie administracyjne, w toku którego ustalił następujący stan faktyczny.

1. Skarżąca jest pracownikiem Urzędu Miasta i Gminy S. zatrudnionym na podstawie umowy o pracę.
2. Burmistrz w piśmie z dnia [...] grudnia 2011 r. znak: [...] skierowanym do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych oświadczył cyt.: „(...) Burmistrz Miasta i Gminy S., jak również żaden z pracowników Urzędu Miasta i Gminy S. działających z upoważnienia lub na polecenie Burmistrza nigdy nie udostępnił danych osobowych Skarżącej (...) na rzecz jakichkolwiek środków masowego przekazu w tym na rzecz redakcji czasopism, wymienionych w Państwa piśmie {Redakcji Tygodnika Gazeta P. i Redakcji Tygodnika Gazeta S.} (...)”.
3. W ww. piśmie Burmistrz oświadczył ponadto cyt.: „(...) Burmistrz Miasta i Gminy S. nie udostępnił również danych osobowych Skarżącej w wywiadzie udzielonym w >Gazecie P.< nr [...] z dnia [...] sierpnia 2011 r.] odnosząc się jedynie do zadanego mu przez prowadzącego wywiad dziennikarza pytania dotyczącego nieobecności w pracy >[...]< urzędu (...). Zaprzeczam stanowczo, aby jakimkolwiek środkiem masowego przekazu, czy też Ośrodkowi Pomocy Społecznej w S. przekazane zostały wykazy zwolnień lekarskich p. R. J. (...)”.
4. W odpowiedzi na zapytanie dziennikarza Tygodnika Gazeta S., Pan H. Ż., rzecznik prasowy Urzędu Miasta i Gminy S. w dniu [...] maja 2011 r. drogą elektroniczną na adres [...] w szczególności przekazał informacje cyt.: „(...) w dniu [...] kwietnia 2011 r. Burmistrz Miasta i Gminy S. w obecności I Z-cy Burmistrza MiG S. przeprowadził rozmowę z jednym z pracowników Urzędu dotyczącą dalszego zatrudniania tego pracownika. Konieczność rozstrzygnięcia ww. sprawy wyniknęła z licznych, długotrwałych nieobecności tego pracownika w pracy (...). Absencja chorobowa ww. pracownika w pracy kształtowała się w sposób następujący: 1. w roku 2009 w ilości [...] dni, 2. w roku 2010 w ilości [...] dni, w roku 2011 – do dnia [...] marca 2011 r. – w ilości [...] dni. W celu zapewnienia zastępstwa nieobecnego pracownika [...] urząd poniósł dodatkowe koszty (...). Przetawiona powyżej sytuacja w pełni uzasadniała (...) rozwiązanie z pracownikiem umowy o pracę za wypowiedzeniem. Biorąc jednak pod uwagę wcześniejszą prośbę pracownika o nierozwiązywanie z nim umowy o pracę oraz przedstawioną przez pracownika jego trudną sytuację związaną ze stanem zdrowia i rodziną, Burmistrz (...) zaproponował pracownikowi zmianę warunków zatrudnienia poprzez

przejście pracownika na jego wniosek na zatrudnienie w wymiarze ½ etatu. (...) W dniu [...] kwietnia 2011 r. pracownik skierował do pracodawcy kolejne pismo, w którym cofnął swój uprzedni wniosek, przebywając już ponownie na zwolnieniu lekarskim. W zaistniałej sytuacji Urząd Miasta i Gminy w dalszym ciągu ponosi dodatkowe koszty związane z [...]”.

5. Na łamach Tygodnika Gazeta P. nr [...] z dnia [...] sierpnia 2011 r. na str. 9-11 ukazał się wywiad z Burmistrzem pt. „B.”, w którym na pytanie redaktora cyt.: „jak funkcjonował urząd z [...] na >wiecznym< chorobowym? Jaki jest sens utrzymywania takiego stanowiska? (...)”, Burmistrz odpowiedział cyt.: „jako pracodawca odpowiadam za finanse publiczne i nie mogę patrzeć przez palce na taką absencję pracownika, który w ciągu dwóch lat z kawalkiem był nieobecny prawie 400 dni w pracy. Tym bardziej, że koszty związane z tą nieobecnością wzrosły z [...] tys. do ponad [...] tys. złotych. Ze względu na zaistniałą sytuację doszedłem do wniosku, że najkorzystniejszym rozwiązaniem będzie zatrudnienie dwóch pracowników na ½ etatu. (...)”. W ww. wywiadzie nie pojawiły się dane osobowe Skarżącej.
6. Redaktor Naczelna Tygodnika Gazeta P. w piśmie z dnia [...] lutego 2012 r. skierowanym do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych oświadczyła cyt.: „(...) Burmistrz, ani żaden z jego pracowników nie pokazał nam, ani również nie przekazał żadnego wykazu zwolnień, a jedynie odpowiedział na pytanie jak długo Pani J. była na chorobowym, co jest zasadniczą różnicą. Pytanie ze strony redakcji padło po tym, jak na łamach Gazety S. Pani J. wystąpiła przedstawiając się jako osoba pokrzywdzona, biedna, samotna matka, którą Burmistrz chce zwolnić właściwie bez powodu. Nasza redakcja chciała poznać zdanie drugiej strony, w tym przypadku Burmistrza. Wówczas okazało się, że Pani J. na zwolnieniu była wiele miesięcy. (...)”.
7. Redaktor Naczelny Tygodnika Gazeta S. w piśmie z dnia [...] lutego 2012 r. skierowanym do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych oświadczył cyt.: „(...) w numerze [...] z dnia [...] sierpnia 2011 r. Tygodnika Gazeta S. ukazał się artykuł >R. J. domaga się kontroli w s. urzędzie. Dyskryminowanie pracowników zatrudnionych przez G.?<. Tekst był efektem interwencji dziennikarskiej podjętej po skardze Pani R. J., skierowanej do redakcji Tygodnika Gazeta S., dotyczącej rzekomego łamania jej praw pracowniczych i dyskryminowania jej, jako pracownika samorządowego, przez Burmistrza S.. W trosce o rzetelność przygotowywanego materiału prasowego autor artykułu zwrócił się w końcu kwietnia 2011 r., w trybie art. 11 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. [Dz. U. Nr 5, poz. 24 ze zm.] Prawo prasowe, do Burmistrza S. z prośbą o ustosunkowanie się do formułowanych przez Panią R. J. pod jego adresem zarzutów, w szczególności o wyjaśnienie kwestii zamiaru rozwiązania z panią J. umowy o pracę. Autor nie występował natomiast do Burmistrza o wykaz zwolnień lekarskich Pani R. J.. W odpowiedzi rzecznik prasowy Urzędu Miasta i Gminy w S. Pan H. Ż. przesłał do redakcji, na początku maja 2011 r., odpowiedź przygotowaną przez Panią J. K., inspektor d.s. kadr i spraw pracowniczych, która została przytoczona w artykule (...). Wykorzystanie danych Pani R. J. w zakresie niezbędnym do przygotowania materiału prasowego odbyło się za jej zgodą (...)”.

8. Skarżąca złożyła w formie pisemnej oświadczenie woli o następującej treści cyt.: „wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych dla potrzeb niezbędnych do przygotowania przez dziennikarzy Tygodnika Gazeta S. artykułu prasowego dotyczącego dyskryminowania mnie, jako pracownika Urzędu Miasta i Gminy w S., przez Burmistrza S., zgodnie z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.)”.
9. Pismem z dnia [...] czerwca 2011 r. Skarżąca zwróciła się do Burmistrza o cyt.: „(...) przyznanie mi pomocy finansowej na zakup wyprawki szkolnej dla [...] dzieci w wieku [...] lat i [...] lat (...)”.
10. Pismem z dnia [...] lipca 2011 r. skierowanym do Skarżącej Burmistrz poinformował ją cyt.: „(...) w związku z Pani pismem datowanym [...] czerwca 2011 r., a doręczonym w dniu [...] czerwca 2011 r. informuję uprzejmie, że Pani wniosek o przyznanie pomocy finansowej na zakup wyprawki szkolnej dla dwójki dzieci przekazany został do załatwienia według właściwości do Ośrodka Pomocy Społecznej w S., który w chwili obecnej jest jednostką prowadzącą sprawy udzielania pomocy materialnej dla uczniów (...)”.
11. Dyrektor OPS w piśmie z dnia [...] grudnia 2011 r. znak: [...] skierowanym do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych oświadczył cyt.: „(...) po przekazaniu przez Burmistrza Miasta i Gminy S. kopii wniosku Pani R. J. z dnia [...] czerwca 2011 r. o udzielenie pomocy finansowej, w tutejszym Ośrodku wszczęte zostało postępowanie w sprawie przyznania zasiłku celowego na zakup wyprawek szkolnych. W ramach tego postępowania przeprowadzona została aktualizacja wywiadu środowiskowego [wywiad środowiskowy został przeprowadzony w dniu [...] kwietnia 2010 r., podczas którego Pani J. wyraziła zgodę na przetwarzanie jej danych osobowych], w trakcie którego Pani J. potwierdziła swój wniosek o udzielenie pomocy finansowej za zakup wyprawek szkolnych, złożyła oświadczenie o swojej sytuacji osobistej i majątkowej, a także przedłożyła kopię opinii [...] dotyczącej jej małoletniej córki. Postępowanie zakończone zostało decyzją Nr [...] z dnia [...] lipca 2011 roku, która jest ostateczna w toku administracyjnym, albowiem Pani R. J. nie wniosła od niej odwołania (...)”. Ponadto w ww. piśmie Dyrektor OPS oświadczył cyt.: „(...) jedynym dokumentem przekazanym przez Burmistrza Miasta i Gminy S. jest kserokopia wniosku Pani R. J. o udzielenie pomocy finansowej. Tutejszy ośrodek pomocy społecznej nigdy nie pozyskał od Burmistrza Miasta i Gminy S. wykazu zwolnień lekarskich wnoszącej skargę”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Stosownie do brzmienia art. 7 pkt 2 ustawy pod pojęciem przetwarzania danych rozumieć należy jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie udostępnianie i

usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Każda ze wskazanych w art. 7 pkt 2 ustawy form przetwarzania danych osobowych powinna znaleźć oparcie w jednej z przesłanek warunkujących legalność procesu przetwarzania danych osobowych, enumeratywnie wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy. Obok i niezależnie od zgody osoby, której dane dotyczą (art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy), przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy).

W pierwszej kolejności, odnosząc się do zarzutu Skarżącej udostępnienia jej danych osobowych zawartych w ww. wniosku z dnia [...] czerwca 2011 r. o udzielenie pomocy finansowej na rzecz OPS wskazać należy, iż zgodnie z art. 110 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362 ze zm.) zadania pomocy społecznej w gminach wykonują jednostki organizacyjne - ośrodki pomocy społecznej. Zgodnie z art. 110 ust. 3 tej ustawy, ośrodek pomocy społecznej, wykonując zadania własne gminy w zakresie pomocy społecznej, kieruje się ustaleniami wójta (burmistrza, prezydenta miasta). Wskazać również należy, iż stosownie do art. 110 ust. 7 tej ustawy, burmistrz udziela kierownikowi ośrodka pomocy społecznej upoważnienia do wydawania decyzji administracyjnych w indywidualnych sprawach z zakresu pomocy społecznej należących do właściwości gminy. Z materiału dowodowego niniejszej sprawy wynika, iż OPS jest jednostką prowadzącą sprawę udzielania pomocy materialnej dla uczniów. Z kolei stosownie do art. 36 pkt 1 lit c) ustawy o pomocy społecznej, zasiłek celowy i specjalny zasiłek celowy jest świadczeniem pieniężnym z pomocy społecznej, i taki charakter ma ewentualne dofinansowanie do wyprawki szkolnej. W związku z powyższym w pełni uprawnione - w świetle art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy w związku z powołanymi przepisami art. 110 ustawy o pomocy społecznej - było przekazanie przez Burmistrza ww. wniosku Skarżącej do OPS celem jego rozpatrzenia jako organowi właściwemu. Zaznaczyć również należy, iż przekazanie ww. wniosku Skarżącej do OPS miało ponadto swe uzasadnienie w art. 65 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2000 r. Nr 98 poz. 1071 ze zm.), zgodnie z którym jeżeli organ administracji publicznej, do którego podanie wniesiono, jest niewłaściwy w sprawie, niezwłocznie przekazuje je do organu właściwego, zawiadamiając jednocześnie o tym wnoszącego podanie. Zawiadomienie o przekazaniu powinno zawierać uzasadnienie. I tak ww. pismem z dnia [...] lipca 2011 r. Skarżąca została powiadomiona o przekazaniu jej wniosku do OPS jako organu właściwego w sprawach udzielania pomocy materialnej dla uczniów. OPS wszczął postępowanie w sprawie przedmiotowego wniosku, które zostało zakończone wydaniem przez OPS ww. decyzji Nr [...] z dnia [...] lipca 2011 roku, która co więcej, nie była przez Skarżącą kwestionowana.

W związku z powyższym stwierdzić należy, iż przetwarzanie danych Skarżącej zawartych w ww. wniosku z dnia [...] czerwca 2011 r. tak przez Burmistrza, jak i OPS nie naruszało przepisów ustawy.

Mając z kolei na względzie zarzut udostępnienia wykazu zwolnień lekarskich przez Burmistrza na rzecz Redakcji Tygodnika Gazeta S. oraz Tygodnika Gazeta P. wskazać należy, iż zarzut ten nie znalazł potwierdzenia w materiale dowodowym sprawy. Zarówno Burmistrz, jak i

redaktorzy naczelni ww. pism stanowczo zaprzeczyli, by takie zdarzenie miało miejsce, natomiast treść kwestionowanych przez Skarżącą ww. materiałów prasowych powyższego nie dowodzi. Odnosząc się jednocześnie do kwestii publikacji na łamach ww. czasopism pewnych informacji, które odnosiły się do Skarżącej, wskazać przede wszystkim należy, iż zgodnie z 3a ust. 2 ustawy, ustawy, z wyjątkiem przepisów art. 14-19 i art. 36 ust. 1, nie stosuje się również do prasowej działalności dziennikarskiej w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24, ze zm.) oraz do działalności literackiej lub artystycznej, chyba że wolność wyrażania swoich poglądów i rozpowszechniania informacji istotnie narusza prawa i wolności osoby, której dane dotyczą.

W niniejszej sprawie niewątpliwie nie można mówić o istotnym naruszeniu praw i wolności Skarżącej, bowiem opublikowane zostały wyłącznie informacje pośrednio wskazujące na jej osobę, tj. informacje dotyczące pełnionej funkcji [...] Urzędu Miasta i Gminy S., oraz nieobecności w pracy i ilości dni tej absencji, zaś do publikacji tych informacji doszło na skutek interwencji dziennikarskiej, o której mowa w art. 11 Prawa prasowego, a także - w odniesieniu do Tygodnika Gazeta S. - za zgodą Skarżącej.

Wskazać jednocześnie należy, iż zgodnie z art. 11 ust. 1 Prawa prasowego, dziennikarz jest uprawniony do uzyskiwania informacji w zakresie, o którym mowa w art. 4. Zgodnie z ust. 2 tego przepisu, informacji w imieniu jednostek organizacyjnych są obowiązani udzielać kierownicy tych jednostek, ich zastępcy, rzecznicy prasowi lub inne upoważnione osoby, w granicach obowiązków powierzonych im w tym zakresie. Ponadto zgodnie z art. 11 ust. 3 Prawa prasowego, kierownicy jednostek organizacyjnych są obowiązani umożliwiać dziennikarzom nawiązanie kontaktu z pracownikami oraz swobodne zbieranie wśród nich informacji i opinii. Zgodnie z art. 4 ust. 1 Prawa prasowego, przedsiębiorcy i podmioty niezaliczone do sektora finansów publicznych oraz niedziałające w celu osiągnięcia zysku są obowiązane do udzielenia prasie informacji o swojej działalności, o ile na podstawie odrębnych przepisów informacja nie jest objęta tajemnicą lub nie narusza prawa do prywatności. Dodać również trzeba, każdy obywatel, zgodnie z zasadą wolności słowa i prawem do krytyki, może udzielać informacji prasie (art. 5 ust. 1 Prawa prasowego), zaś prasa jest zobowiązana do prawdziwego przedstawiania omawianych zjawisk (art. 6 ust. 1 Prawa prasowego).

Zważywszy na powyższe uregulowania art. 11 Prawa prasowego, uzasadnione było przekazanie przez rzecznika prasowego Urzędu Miasta i Gminy informacji, które wiązały się z funkcjonowaniem tego urzędu, a dotyczących Skarżącej.

Na koniec wskazać również należy, iż zgodnie z art. 38 ust. 1 Prawa prasowego, Odpowiedzialność cywilną za naruszenie prawa spowodowane opublikowaniem materiału prasowego ponoszą autor, redaktor lub inna osoba, którzy spowodowali opublikowanie tego materiału; nie wyłącza to odpowiedzialności wydawcy. W zakresie odpowiedzialności majątkowej odpowiedzialność tych osób jest solidarna. Jeżeli zatem w ocenie Skarżącej skutek publikacji ww. materiałów prasowych doszło do naruszenia w szczególności jej dóbr osobistych, którymi zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zm.), są w

szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, to może dochodzić swych roszczeń z tego tytułu w drodze powództwa cywilnego wytoczonego przed właściwy miejscowo sąd powszechny, z uwzględnieniem art. 38 ust. 1 Prawa prasowego. Jak bowiem wyżej wskazano, stosownie do art. 3a ust. 2 ustawy, ustawy o ochronie danych osobowych nie stosuje się do prasowej działalności dziennikarskiej.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).